

ר' ג'רמן
ט' מאי 1947

מכתבם מבאוֹל

ס. מאהס 605

באוֹל, 5 ביולי.
ישיכת פיעת הפוֹעָלים אוחז בשרה כולה בסיטן
ו dredge לטרול העגנים הבסיסיים והישובים שנבלעו
ובב' בתוך סערת הויכוח הפלוייטין.
הזרעוש של דופין היה — סיכון ההישג
האטשיזיות. התכויות הבוכרות של הרגע לא
הו' בבר' במרכ'ן. הדאצ'ה הנדולה של אלרוֹזוב —
ב' במחשב, שיטות וחתאמצות עיגניות רבה —
הנזה להתויה דרכ' פועלחה של הסוכנות בשדה
סיטים לאט'ס הבואות, מאל למצוות השעה. שתי
רצעאות תשפשנה בלי ספק נכסים חשובים בספרות
הכלה הציונית, אבל ספק אם תשטורנה בתוך המט-
בת' היזה של פעלת הקונגרס זה. את חשותת לבנו
האנט'רינס לא ריכוז'נים בויכח לא הגז' הרגש על
ספעריד' התנזה המטוביים בים. לאחר בירוח
ס' האלמה הסיפה לאחו' באטען נמרצים מעין
אלקב' הפריאת': להודיע' לשינויים הקונגרס ולועדה
השבדת — אשר ישיבת' היאשונה נקבעה לאמש'
האנט'רינס — שנבר' הפוֹעָלים לא שחתטו בעבוֹר
השיט' ועתה, אלא אם כן תועט לבירור קודם כל
של'ת' החצ'ב הבסיסי של הסוכנות. החלטה זו יעצה
תעל'ל' ונשיאות' הקונגרס קבלה עליה לכנס היום יש'י
ב' פשט'ת' של הוועדה המתמודת, הוועדה הבסיסית
האנט'רינס'ת, לשם דיז'ן בשאלת זו. היישיבה נקבעה
האנט'רינס' ז'ס' פדר' בבור' התה'ל' עבודת האדרות.
אונטה' ישיבת' של סיעת הפוֹעָלים הוסיפה לדון
ב' נסאלת' הפוֹאַל'יצ'ת' נמשך' הויכחה מסביב לווייצ'טן.
האנט'רינס' ניכרים' שלשה זרומים. הארוֹב מקבל את עדמת
האנט'רינס' 23 מוכנים לוחר' על וייצ'טן, אם מועמדתו'תשמש
מכשול רציני' לפוֹאַל'יצ'ה' יציבה' בל'ו' הרבייז'ונייסטים.
וכן רבים הם אלה אשר כשלעצמם לא היו רואים פסול
האנט'רינס' שאלה יוציא' רשות' ר'וא'ה' ר'וב'
האנט'רינס' שאלה יוציא' רשות' ר'וא'ה' ר'וב'
האנט'רינס' שאלה יוציא' רשות' ר'וא'ה' ר'וב'
האנט'רינס' שאלה יוציא' רשות' ר'וא'ה' ר'וב'

החברה של קוֹאַל'יצ'ה' עם רביז'ונייסטים. הניטוקים —
הרביז'ונייסטים הוא כוח שאין לו'ל בז' מוטב לה'נ'ס'ו
בעיל האחריות' מלחת לו' לנדוּ ברע'ן; צריך' לשום קץ
לטלחמת האחים' במתנה' הצ'וֹני', המפערעה לכל' פועלת',
צריך' לנקוט את השלוֹם' בכל' מהיר' וכו'.

גוש' זה, המונה כ-60 ציר', הנחו' שעתנו' של קבר'
צ'וֹת' וכוגנים. הוא' מכוֹל, ל'ט'ל', את המשלחת של
דורום אפריקת'. זו' באה' לكونגרס בהוראה' מפורשת' מטא'
שוליחיה' להב'יא' לשלוֹם' בין' הפוֹעָלים והרביז'ונייסטים
ו'שתחט'ם יחד' ב'קוֹאַל'יצ'ה'. מן' השיטה' המזחדרת' שהיתה
שעה' שאלוֹת' אישיות'.

האנט'רינס' סי'ת' הפוֹעָלים עם' קבוצה' זו' הובר' לה' מפני
מה' אין' לדבר' על' ברית' בז'את. יתכן' מא' שברגע' מכוֹר'ע
יחד'ן' הדר'ם' האחים' אפריקאים' לדבר' על' קוֹאַל'יצ'ה' כל' כל'ל'ת
ז'יתנו' ידם' ל'קוֹאַל'יצ'ה' קונסטראקטיבית', ב'ל' "האנט'
ל'כ'ך' ה'א'ו' הש'ל'וֹי'ו'". ג'ס' ב'ז'וק' המשלחת' של' אמריקה' ישנה' פבר'ו
ל'ז' בומ'ינ'סקי', צ'ה' ל'ז'את. ה'ק'ר'ע' שבין' האmericains' לא' נ'ת'אתה. קבוצת'
פ'ר'ס'קי' שומרת' על' עצמא'ותה' הפנימית' וב'ז'אי' תומ'ול
ב'ל' פ'ר'ס'קי' אמ'ק'ן' להשא'ר' אם' תימ'צ'א' לו' תמי'ה' מ'פ'ס'ק'ת'. על'
ב'ל' פ'ר'ס'קי' אמ'ק'ן' הו' י'ב'ול' לה'על'ות' על' הרעם' יש'פ'ו'ע'ים
יל'כו' עכ'שו' ל'קוֹאַל'יצ'ה' בל'עד'ו' (הו' בל'עד' הפוֹעָלים
ב'ב'ח'ינ'ת' ג'ע'ל'ם). ל'כ'ת'יה' מ'נו' את' ח'ר'יה' לעש'ה' (יח'ד
ע'ם' שני' ק'נ'דר'אים'). א'ך' ה'צ'ה'ר'ה' ג'נ'ד' נ'ג'נו' של' ו'יו'ו'
נ'ס'ר'ה' ר'ק' נ'ש'ם' ח'מ'ש'ה' (ל'פ'ס'קי', פ'יש'ט'ן, ס'ט'וֹן, נ'ב')
כ'ו'ל'ב'ר'ט'ן' ו'עו'ד' א'ח'ד'). ע'מד'ת' א'ח'דים' מ'ה'כ'ר'יה' מ'פ'ז'פ'פ'ת'.
ה'ע'דר'ו' של' מ'ג'ו'ש'ס' מ'ק'ר'ב' ח'מ'ש'ת' הא'ת'ו'ם' ע'ז'ה'ה
א'מ'מ'ן, מ'ל'ב'ד' א'ב'ן. ג'ו'ל'ב'ר'ג' פ'ו'ס'ח' ב'ג'נוֹי' על' ש'ת'י' ה'ס'ע'פ'י'ם,
ה'ה'ת'ג'נ'ר'א'ת' ה'ה'מו'ה'ן. א'ב'ן ג'ו'ל'ב'ר'ג' פ'ו'ס'ח' ב'ג'נוֹי' על' ש'ת'י' ה'ס'ע'פ'י'ם,
או'ה'ז' ב'ז'ה' מ'ב'ל'י' ה'ג'ו'ה' י'דו' מ'ה' ו'מ'ע'ן' ב'ש'ם' "א'יח'וד' ר'א'ז'" — ז'ז' —
ב'ל' ה'כ'ה'וֹת'. ע'מ'ז'א'ל' ג'ו'מ'ן' יו'ש'ב' כ'וֹם'. ב'ס'וֹד' ה'כ'ר'נ'די' א'ו'ד'ר
ס'א'וֹם. י'ש' א'ו'מ'ר'וֹם, כ'י' ק'ב'וץ' ל'פ'ס'קי', ה'נ'מ'צ'ת' ב'מ'צ'ב
ה'מ'ל'ח'מ'ה' ב'פ'וֹן' ב'ג'נוֹי' ו'ה'ז'ן' מ'ל'ב'וֹן' א'ב'ן. ג'ו'ל'ב'ר'ג' פ'ו'ס'ח' ב'ג'נוֹי' על' ש'ת'י' ה'ס'ע'פ'י'ם,
ה'ה'ת'ג'נ'ר'א'ת' ה'ה'מו'ה'ן. א'ב'ן ג'ו'ל'ב'ר'ג' פ'ו'ס'ח' ב'ג'נוֹי' על' ש'ת'י' ה'ס'ע'פ'י'ם,
ל'ה' ה'ה'ב'וֹן' ב'ז'וק' המשדר'ות' צ'וֹני' א'מ'ר'יק'ה', מ'ש'ג'נ'ינ'ת'
ש'ת'ק'ז'ם' ב'ר'ית' ה'כ'ר'נ'די'ם' ע'ם' ה'ר'ב'יז'ו'נ'יס'ט'ים' מ'ב'ח'ינ'ת'
ח'א'ינ'ט'ר'ס'ט'ים' ה'ט'ק'מ'ו'ם' ש'ל'ה': ב'ר'ית' כ'וֹן' ת'ס'י'וֹע' לה' לה'מ'י'
ל'ו'יד' את' ה'ס'ת'ד'רוֹת' צ'וֹני' א'מ'ר'יק'ה' ג'נ'ד' ה'ת'ג'נ'ר'ה' ח'ב'ר'נ'י'
א'יד'ר. ו'ו'ש'נ'ם' ע'מ'ד'ת' ב'ש'א' ס'יע'ת' ה'פ'וֹעָל'וֹן' ג'ו'ל'ב'ר'ג' פ'ו'ס'ח' ב'ג'נוֹי'
ל'מ'רוֹד'ה'. ה'רוֹב' ד'ל'י'ס'א'יט' ו'ה'ז'ן' מ'ל'ב'וֹן' א'ב'ן. ג'ו'ל'ב'ר'ג' פ'ו'ס'ח' ב'ג'נוֹי'
ו'עו'ד' א'ו'מ'ר'וֹם, י'ש'נ'ם' ב'ז'וק' ג'ו'ש' ה'רוֹב' ש'ל' צ'וֹנוֹ
ג'וֹם' ה'כ'ל'לוֹי'ם'. ש'כ'ר'א'ש'ו' ע'מ'ד'ם' ג'ו'א'ר'ג' ה'ל'פ'ר'ז'ן' ו'ד'ר'

ב'א'מוֹן' י'וֹם' ה'ה'ת'י'ש'ו'ת' ה'ח'ד'ש'ה'. א'ת'ה'יל' א'ת' ה'ה'יס'ט'ו'ר'יה'
ה'מ'פ'ע'ל' ה'ג'נוֹד'וֹל' ש'ל'נוֹ ב'א'ר'ז'. א'ש'ר' ה'י'ה' נ'ז'ה'ן' כ'ב'וֹד' ג'וֹם' —
א'ש'ר' ב'ל'ה'ר'ז'ת' ל'מ'י' ג'ו'ת'ה' ע'ז'ן' פ'ק'וח' ו'מ'י' ג'ו'ת'ה' ח'ר'ד'

הרבייזונייסטים. אלא שחרוב הזה אף הוא נתון להדר
דורות היצור האנושי ולשיקולים של גמול, בעדות הנסיעין
של שנים עברו.

בקרב הרבייזונייסטים ניכרת המרוצצות. האורה
מסביב רוחשת שטויות, שנות ומשנות עד לאפשרות
של קואלייציה וייצמן — ובוטינסקי. כי קואלייציה כזו
פירושה מות פוליטי לרבייזונייסטים וסתימת הנולך על
כל דברי כזבו ורבהו — ברור לכל מבין. משומ זה
אין להתייחס לשמות אליהם של הנושם המרכזני, היו
מושכים להם בני ברית ומיכלים את עצם בעלי בריתם
ושבוי קראנות, אם כי מזען גם מאנשים שאין לפגש
בישיב דעתם. על כל פנים, מהעובדת שווייצמן וו'בר
טיננסקי נפשו לעני רבים במדורני הקונגרס ושאחת
הਪניות הללו באח כתוצאה מפתחה שלחה וייצמן
לו'ברטינסקי, מן הבמה לתוך האולם, כפי שמוסרים
עד ראייה נרגשות, שלא האמיןו לمرאה עגיהם
ומבושים שיאמינו למזען פיהם — מכל אלה אין
להביא ראייה.

אבל ההתווצחות בתוך המהנה, בין החמשים
ומעה — עובדה היא. על קצה נובל הקיצונית, לא
פשרה ורטוי, עמד האנפ' האדז'ישראלי, קרין, פונז
ויזל ונריינברג. אלה רותחים למן חרגן הדאשון על
סיעתם המחוגה. פתיחת קונגרס בלו' בצתה, בלו'
שרוריה, בלו' הפגנה בדבוי — הלאת התפללו?
הסכו'ר, הראשון היה בשאלת הנשיאות. דעטם הייתה
— אין הרבייזונייסטים הולכים לשולחן אחד עם
סבבטים. הסעה אטמה אוזן, וכשהחלו לבכוס ולהציג
ריח — אימנו עליהם בגורוש. נבחרו הרבייזונייסטים,
בנוז והן מלבנות את אש השנה העוממת במשתרום.
אנשי השיבה, המבדת כסופקין, וטומקין, יושבים
כבוד על כסאות נשיאות. ז. סופקין ביחס מלא שם
את חובתו באמנוה. שוד למתוא כא' כל אימרה מכיסי
מליסטית — אותן למחנה המלהרת ומוחזק אחורי במרץ
ובהתהבות; גם בא בריב עם מזקין בהלהות השוען.
בשלה מורה בנואמ' רבייזונייסטי שומנו אז.

אשר כל תפקידו הוא לפסח את ההקלות בלשון כזו
שלא תנתן כל אפשרות לרבייזונייסטים להסכים להן.
בי ואות לדעת, הפניות של 60 הציינים הכללים
האללה נשאות את השם של "ועידה עולמית" ומיעודות
לנישוח תכנית מסותמת בשאלות פוליטיות בכללות.
משמעותה נושא מושם זרלו של הקונגרס, יש מוגנים
מושם זה, וגם מטבחית זרלו של הקונגרס, יש מוגנים
גוש זה, המונה כ-60 ציר, הנהו שעתנו של קבר
אות ווכונם. הוא מיל, ממש, את המשלחת של
הכללים. אילו נשארו בפנים, טוענים הקברורים האלה,
הו משפיעים על כל פרצוף של הנושם המרכזני, היו
אין להתייחס לשמות אליהם של הנושם המרכזני, היו
טנויים להם בני ברית ומיכלים את עצם בעלי בריתם
ושבוי קראנות, אם כי מזען גם מאנשים שאין לפגש
של הרבייזונייסטים.

לעומת כל אלה ברור, כי מלבד ההתפשות הש-
פהה עם הרבייזונייסטים כעם כוה אשר אין אומץ לב
לחלהם, בן, יש כאן נרעין חזק של אהדה לרבייזר
ניזם לשותו, והזהות פוליטית ואידאולוגית אותו. עדות
לכך הן האובייבות הנלבות של חלק מהאמריקאים
לו'ברטינסקי, עד לקימה מהכ秴ות ומהיאת בפיהם
זה בזאת. הקרע שבין האמריקאים לא נתהה. כבוצת
פייסקי שומרת על עצמותה הפנימית ובודאי תטו^ל
לה את חופש ההכרעה. אכן נדלה של כבוצה זו הוא
בבחינה נעלם. בכתילה מנו את חבריה לעשה (יחד
עם שני קנדאים), אך הצהרתה נדר נאומו של ווין
נספה דק בשם חמישה (לייפסקי, בישמן, סטון, ג'ב'
כילדמן ועוד אחד). עדות אחדים מתבריה מופסקת.
העדרו של מרגנשטיין מקרוב חמשת החותמים עוזרת
המה. אב. נולדברג פוסף בנלו' עלathy הסעיפים;
אותה במרץ כה מופתוי — גdem בקונגרס זהו קול ענות
סאים. יש אמרים, כי כבוצת לייפסקי, הנמצאת במצב
המלחמה בפועל. אעפ' כי כן, התינוק היישנות טרם
בנוז והוא מלבנות את אש השנה העוממת במשתרום.
זה הרוב בתוך הסתדרות ציוני אמריקה, מעוגנת
שתקם ברוח הברנדייסאים עם הרבייזונייסטים מבחינת
חאנטראיסטים המטומיים שלה: ברית כו' תסיע לה להט-
ריד את הסתדרות ציוני אמריקה נגד ההגנה הברנ-
דייסאית ולחתור לידה את רפן ההגלה.
וזו, אמרים, ישנו בתוך גוש הרוב של ציוו-
ליגם הכללים כמה יהודים טובים, בניידיז'ן וחבריו,

אחריו
ニם האחרונות
לאי פורה בעמק
בנינו עיר עברית
בחקמת שני מנהלים
החשמל של רוטנברג
וקרן הקומת ד'
במפרץ חיפה ה-
דרך של א"ז אל
דעת מדנות ים ה-

עד רביה
מאתנו עד מאכ
גאולדעט ובניין
טשנויים על נקלן
במשך שנים אין
ש אמונה עמוקה
הארצישראלית
ה המתמדת וה
יום בשלהגתו ד
כמתהו.

לאורן וו
לה
תל-אביב

צורך

三

וְזֹקֶן מֵי
לֹא מַשִּׁי
יָן מַחְמָן
כְּנוּנִים מִן

רוב הסיעה היא עם ליבטהיים וגורוסמן המנסים כוחם בדרך של פיוס אולוּם. אידיר' תפצט הוא — ייע לדי' חזכם מעשי עם הפעליים. בנאומי הרדי-יונינסטיטים מעל במת הנקנרגט לא נשמע אף הדר קל חם העליות, השיקוצים והשיסויים שהטיחה העד-ימת הארביזו-יוניסטייה במשך כל שנים קיימה ננד עת הפעליים. התפקידים היה מכוונת אך ורק גנד ולומטיקה היוזמנית". ובנטינסקי לא יצא מנדר רק בעקביפון התוכח עם הפעליים — שוב רס בשטח ליגיטיפה הציונית. ואילו ליבטהיים פנה ישר בדבר-świadודן והצדוקות לשורות הפעליים ורמו על אף תחת של הסכם והתחשורת בכל העניינים הכלכליים. ושלוחאים יצא מהאנפ' הרביזו-יוניסטי הזה לנשות ים אל ראשיו סicut העובהה. החבר שפנג אליו לא בלא כוחלט למפרע, אלא אמר:

— פְּרוֹגֶנְמָה !
— מַה ?
— שְׁלֹשָׁה עִקְרִים : אֶלָּפָן עֲבֹנְדָה בָּאֵי בְּכָל
— אַיִם וּבְלֵי הַרְתָּה .
— מְסֻכִּים .
— בֵּית : פְּעוֹלָה פּוֹלִיטִית בְּאַנְגְּלִיה — בְּתְּחֻמָּי
— טָט .
— נִיחָא , אָבֵל עִם הַכְּרוֹזָת רֹוב וּמְשִׁנִּי עֲבָרִי
— זָה .
— לֹא , בְּלֵי כָּל הַכְּרוֹזָת .
— אִירָאָפְשָׁר .
— אִירָאָפְשָׁר .
— גְּנוּמָה ?
— גְּנוּמָה ?
— מְדוֹעַ לֹא , אָפְשָׁר לְהַסְכִּים .
— לֹא , לֹא סִתְמָה הַתְּקִרְבּוֹת , אֶלָּא עַפְּנָה פְּרוֹגֶנְמָה .
— אַיוֹז ?
— שֶׁל מְפָלֵגָה - פּוֹעָלִי אֵין .
— פְּרִוּטָה ? אִירָאָפְשָׁר !
— שְׁלֹשָׁה חֹזֶק בְּלָעָזָם שְׁבָאוֹן .

•

במשך כל נאומם הארוך של וויצמן שדרה דמהה
טהלהת. באולם — איש לא ביצה בה, וגם זאת לא
יכל כלכל חטאי ירושלים. בסכוריים היו שבזיגזרין
יחתה נחלים על ראש ויצו את התהפרצות. אך
בזינזירין השכיל עקלוע בהם חז נאמן שעם כל מץ
ביעתו לא יוכל היה להוציא מפיהם הנה של תרעומת.
זיננת פלה —otto לא. מי יתרום לנדר בכוי זה
יעמיד על עצמו במינו כי "צינוי פל" הנהו? סוף סופ,
בשעת נאומה של לוקר, האתירה הרצואה, גריינברג הת-
געש כמטורף ופונ ויזל נחם: "בנדייטים אודומים,
דרי מוסקבה!" אם לשערותיה, הרי אלה המהונים.
דרי ועמו שפק גריינברג בנאום שנשא מעל הכתב
יש במאך הוויכוח הכללי, לא קשור עם מה שהיה
ולאחריו, לא הד בתוך המנהה מרבייזוניסטי
זו ולא רושם באולם. חברי משוכת "חאר" היום
צעבר ו"העם" ההיידרנא לא נחלו תפארת בדורות
לנליים על במת באול. אכן את שכרו של גריינברג אין
לחת, ויש לנוקף ובאותו עוד נאום אשר נשא במסיבה
רביזיוניסטית, בסעודת נצחון הניניה שנערכה בנו-
שיאות ז'בוטינסקי. שם חדש באידיש והמשיל את
פצעיו ליעסב שעבר שבע שנים ברחה וקבע המירתה את
לגרן, ועתה הוא עובד שבע שנים אחרות — ברתול
האטומית.

הקבוצה הרבייזוניסטית השנעה היא זו שבראה
צ'טינסקי — יותר נכון היא ז'בוטינסקי בעצמו.
או מוסטַטָּם, כי רק לאקסקוטיבה אחת וייחידה הוא
לעכְּבָּעֵת, זו שהוא, ז'בוטינסקי, והוא מנהיגה. (בבית
האגודה של מוסטרספה מעדפים צ'טינסקי: ז'בוטינסקי
כאו, מוסטַטָּם ראש הלשכה הפלונית בלונדון, ויו-
ראם "הסקציה האסריינית", קול פמיסון... ראש
האקסקוטיבה בא"). אכן, ז'בוטינסקי לא יבריע
לפאלנטו ללכנת לאקסקוטיבה שלו על מתרת הרבייז-
ונט. אבל ידו זו לא תהיה בمعنى הזה.